

Kan man stole på Bibelen?

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

Læs [2.Tim.3,15-16](#)

Den ganske skrift betyder egentlig Det gamle Testamente. Men Det nye Testamente hviler så helt i G.T. at vi må tale om en hel Bibel - alle skrifterne.

Mange mennesker læser G.T. som om det var noget passeret, og at alt er udfoldet i N.T. For mange er N.T. den eneste del af Skriften, de bruger. Den udvikling er fremskyndet af at Pietismen udgav N.T. i særtryk. N.T. forudsætter i høj grad, at man er kendt med og hjemme i G.T., ja at man læser G.T. grundigt. G.T. er så nøje med i N.T., at man først forstår N.T., når man kender G.T. grundigt. Bibelen er en enhed.

Det er derfor dødsens alvorligt, når liberal historisk kritisk forskning har stemplet G.T. som underlødigt for kristenheden, og har berøvet kristenfolket tilliden til G.T. Det er endda alvorligt, at vor kirkes prædikentekster kun er fra N.T., og at vore præster fører os alt for lidt ind i G.T. Mange tror, at evangeliet kun findes i fuld klarhed i N.T. og kun i ufuldkommen form i G.T.

Den tanke er helt fremmed for selve N.T.

G.T. er meget stærkt flettet ind i N.T. ved Jesu ord og apostlenes lære. Nestle har i sin græske tekst trykt alle G.T. citater med fede typer, og det er næsten på hver side. I Romerbrevet alene 90 vers fra G.T. For mange af os er både G.T. og N.T. evangeliemættet og den, som rokker ved den ene del rører helheden.

Jøderne på Jesu tid kendt skrifterne, de lovkyndige kunne dem udenad. Jesus går ud fra dette store kendskab. Paulus var skriftlærd og han forudsætter, at også hedningekristne læste skrifterne grundigt. 2.Tim.3,15 *"og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus."*

Der var stor nidkærhed for skrifterne. Menighederne hvilede i G.T., sådan som det nu var afsløret ved Kristus. I Kristus forsvandt dækket over loven 2.Kor.3,12-18: *"Et sådant håb har vi og går derfor åbent til værks og gør ikke som Moses, der lagde et slør over sit ansigt, for at Israels børn ikke skulle se, at det, der forsvandt, hørte op. Dog forhædedes deres tanker, for indtil den dag i dag bliver det samme slør ved med at ligge over oplæsningen af den gamle pagt uden at tages bort, for det fjernes først i Kristus. Ja, lige til i dag ligger der et slør over deres hjerte, når Moses læses op. »Men hver gang én vender om til Herren, tages sløret bort« – »Herren« er Ånden, og hvor Herrens ånd er, dér er der frihed. Og alle vi, som med utilsløret ansigt i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles efter det billede, vi skuer, fra herlighed til herlighed, sådan som det sker ved den Herre, som Ånden er."*

Hemmeligheden om Kristus er bragt for dagen ved profetiske skrifter - Rom.16,25: *"Ham, som formår at styrke jer med mit evangelium og Jesu Kristi budskab, med åbenbaringen af den hemmelighed, der har været hyllet i tavshed i evige tider"* altså ved G.T.

Livssammenhængen mellem G.T. og N.T. gør en tryk. Det at G.T. åbner sig mere og mere og netop findes igen i åbenbar form i N.T. gør, at man ikke kan godkende noget af Skriften som menneskeligt alene.

Den hellige Skrift - G.T. og N.T. - indeholder intet andet end sandhed.

Det er Jesus, som har slået det fast. Det står Jesus anerkendte ikke alt, hvad farisæerne sagde, men når han anerkendte noget hos dem, så var det sandhed. De regnede skrifterne for sande. Det godkendte Jesus.

Joh.10,35 Skriften kan ikke rokkes. Matt.5,18: *"Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket."*

Det er så ofte sagt, at Jesus var bundet af jødernes fejlagtige forestillinger - f.eks. om dæmoner - , men når Jesus anerkender dæmoner, så er der dæmoner til.

Skriften rummer dybe ord.

Der er så meget i vor verden, vi ikke ser og ikke forstår. Ingen af os forstår det mindste af ordet evig - evig ild - evig salighed - retfærdiggørelse - Gud - Ånden - alt er uantageligt for vor forstand.

Når Jesus, som var uden synd, anerkender skriften, er jeg tryk.

Der er nylig på dansk kommet en bog om bibelsyn - professor det og pastor det fortæller om deres bibelsyn. Der er bare et bibelsyn, som er ægte, det er det, Jesus har og som er nedfældet i Ny Testamente. Det vil vi søge efter og stå på.

Jesu forhold til Skriften er ikke ubetydelige detaljer men noget centralt og dybtgående.

Han ved, at alt, hvad der angår Kristus er lagt ned i Skriften (G.T.) både om hans fremtræden og frelse. Det ligger i ord, i udsagn, i ofre, i forsoninger, i symboler og tegn.

"Dersom I troede Moses, så troede I mig, for han har skrevet om mig" Joh.5,46

"O, I uforstandige og senhjertede til at tro på alt det, profeterne har talt" Luk24,25 - *"Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne."* Luk24,27.

Ja, Jesus binder sandheden af sine ord til Skriften.

"Burde ikke Kristus lide alt dette og indgå til sin herlighed." Luk.24,26 *Således er det skrevet, Kristus måtte lide og på 3. dag stå op fra de døde.*

Jesus er meget nøjeregnende med at slå fast, at det og det skete, for at skriften skulle opfyldes.

Han sagde: "Jeg tørster - Slm.69,22 -Og Paulus vidner "Efter skrifterne - 1.Kor.15,3-4.

Er det lettere at antage, at Skriften er til at stole på når nogle såkaldte lærde får lov at udskille visse dele som menneskeord eller myter og andet som Guds ord. Skal vor forstand afgøre det.

Kirken, menigheden, ecclesia er ikke Skriftens herre, men Skriften giver menigheden autoritet. Der er ingen sand menighed, hvor der ikke er sand lære om Skriften. Skriften er indblæst af Gud. Det står fast. *"De ord, jeg har talt, er ånd og liv"* Joh.6,63.

"Guds levende og blivende ord, der er dommer over hjertets tanker og råd" Hebr.4,12

Skriften er inspireret.

Gud har givet både tanker og nåde til at forme ord ret. Det er ikke bogstavtrolddom, men det, at hvert ord har sin betydning og værdi.

Jesus er med i alt skabt - Al skabnings førstefødte Kol.1,15 ved ham er alt blevet til Kol.1,16-19.

Der er en guddommelig og en menneskelig side - Ikke sådan at noget er guddommeligt og andet menneskeligt, men Guddomsordet er givet ved mennekser. Paulus var Guds hånd - Guds ånd inspirerede ham. Sproget er Pauli - ordindholdet Guds. *"Denne skat har vi i lerkar - for at den overvældende kraft må være fra Gud og ikke fra os".* 2.Kor.4,7.

Skriften har en menneskelig, en svag side - men skatten er fra Gud. Kraften er aldrig Pauli den er ubegrænset, og uhindret af menneskelig visdom. Et lerkar, al æren er Guds.

Det menneskelig forhindrer ikke det guddommelige.

Alle profeterne var såre skrøbelige - når de profeterede, men Gud talte i dem. Undertiden dikterede han:"Så siger Herren" - undertiden viser han et syn: "Gud lod mig se - " og så former de syner i ord. Det er sproget, som er indblæst.

Den ganske Skrift er indblæst af Gud, derfor lever Kristus i den.

Når vi læser den, møder vi Jesus. Vi må tage ærbødigt på Skriften. Man kan ikke skille mellem Skriften og Kristus.

At være tro mod Ordet er at være tro mod Kristus. At fornægte Ordet er at fornægte Kristus.

Ordet er i skrøbelig dragt. Det er så let at sige, at det er ikke alt Guds Ord. Det er så let at skære noget fra. Trofasthed mod Ordet er at bære Kristi forsmædelse. Tag skammen over dig. Ligesom

jøderne stødte sig på Jesu menneskelige side, støder mange nutidsmennesker sig på Skriftens menneskelige side og de spørger: Kan man stole på sin Bibel?

Jeg svarer: Jeg stoler på den, fordi Kristus gjorde det og apostlene gjorde det, og fordi den hidtil ikke har svigtet mig.

Når den omvendte Paulus, der lod al sin retfærdighed gå, kan sige: "Jeg tror alt, som er skrevet i loven og profeterne" Ap.G.24,14 - kan jeg også.

Er der da ingen fejl i Bibelen?

Mange kan jo nævne adskillige. Danske teologer er særlig dygtige. Udtalelser i Skriften, som angives at stride mod hverandre, taber i reglen deres modsigende karakter, når man søger at gå ud fra, at begge er rigtige og studerer sammenhængen så ordene forstås. Det er ikke nødvendigt at tro, der er en fejl, fordi jeg med min forstand ikke kan se igennem det nu. Tænk på, hvad der er klarlagt allerede ved arkæologiske forskninger. Man har fundet navne, som før kun fandtes i Bibelen.

Bibelens fremtidssyner bliver tydelige.

Bibelen er højaktuel. Den taler om Israel, og det sker, som den taler. Den taler om dom over os, og vi frygter den. Den taler om Jesu genkomst - og mange aner, at det kommer.

Bibelens fremtidstale er så klar.

Åbenbaringsbogen er ved at åbne sig. Bibelen er verdens mest læste bog. Menneskeheden er ved at blive gammel - kristendommen, som Bibelen taler den, er ved sin begyndelse. Denne tidsalder slutter, men Bibelens tale varer. Hedningetiden slutter - Israelstiden begynder. Bibelens fremtidstale bliver.

Bibelen - Skriften - evangeliet var til anstød på Pauli tid - en dårskab for grækere - en forargelse for jøder. Det er ligedan i dag. Skriftens tale om omvendelse er højaktuel. Skriftens ord om dom er over os. Skriftens ord om frelse fryder os.

Det gælder ikke om hvordan jeg bedømmer Skriften, men hvordan den dømmer over mig. Hbr.4,12: *"For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger."*

Vi har arvet Guds ord, og vore fædre har tilsagt os, at de stoler på, at Guds ord er til at stole på. Vi overtager dette arvegods, og vi forpligter os på det.

"Om ham vidner alle profeterne, at enhver, som tror på ham, skal få syndsforladelse ved hans navn." Ap.G.10,43